

Gjennemsnit 14,111 Indvaanere, men i de ydste kun 12,480. Det kaldte man dengang Retfærdighed og Billighed, men nu gaar man i modsat Retning, og vi sige da, at et Forslag, der vil det, er ikke en retfærdig og billig Opfyldelse af Grundloven. Det ærede Medlem gjentog, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brig), at vi kunde jo arbejde sammen i et Udvalg og se at blive enige; men det er jo netop det, vi have gjort i to Aar i Træk, vi have arbejdet i Udval og stillet vore Forslag, men vi kunde ikke blive enige, og hvorfor kunde vi ikke blive det? Fordi vi manglede et Ministerium, der forstod at mægle imellem os, fordi vi havde et Ministerium, som istedetfor at gaa ind paa det Grundlag, som er det Æneste, der kan gjenneføres — lad os kun sige det, thi det har viist sig at være saa — nemlig en fuldstændig Omlægning af Valgkredsene overensstemmende med Grundlovens § 32, og ikke en Afhjælpning af enkelte Mangler paa enkelte Steder, ikkun vilde det Sidste. Det er ogsaa Grunden, hvorfor jeg har troet det nødvendigt nu at maatte nærmere belyse Sagen overfor de stærke Paastande, der fremkom om, at dette Forslag er kommet til os som en Opfyldelse af Grundloven, og at det nu gjaldt om at blive enig og blive færdig med Sagen. Jeg maatte vise, at Forslaget efter vor Opfattelse ikke er en Opfyldelse af Grundloven, at det ikke engang er det efter selve Høires egen Forklaring. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) har selv udtalt, at dette Forslag er ikke en Opfyldelse af Grundloven. (Rimestad: Naar var det?) Jeg skal oplæse det ærede Medlems Ord. Det var den 18de December 1880. Da erklærede det ærede Medlem, at den eneste „fuldstændig virkelig rationelle Gjenneførelse af Grundlovens Fordring“ var „en Inddeling af Landet i saa mange Kredse, som blev antydet af det forrige Udvalg i 1873—74, nemlig 125“, og dernæst sagde han om Regjeringens Forslag, det samme, som nu foreligger, at ved den „opfylder man ganske vist ikke Grundlovens Bud, det maa man fuldstændig erkjende, men man kommer det dog langt nærmere, end det nuværende.“ Og overfor det staar Ministerens Udtalelse samme Dag her i Thinget, at „selv med den Forvisning, at et Lovforslag paa det Grundlag“ — at Antallet af Folkethingets Medlemmer skulde forøges til 125, maatte til 132 — „kunde sættes igjennem, vilde jeg ikke foreslaa det.“ Og længere hen sagde han: „Jeg er af den Mening, at en betydelig Forøgelse af Folkethingets Medlemsantal ikke er ønskelig.“ Den ærede Minister har

i Gjerningen viist det Samme ved dette Forslag, saaledes som jeg før paaviste det. Under saadanne Forhold, efter at vi have handlet denne Sag i Udvalg i to Aar, og sidste Gang have faaet den udtrykkelige Henvisning af Ministeren til de Forslag, han havde forelagt, og til hans Udtalelser ved Sagens Behandling her i Thinget, og efter at han nu atter har ladet to Aar gaa hen uden at fremme Sagen og uden at tage mindste Hensyn til Thingets tydelige Anstuelser om Grundlovsbudets rette Gjenneførelse, at man nu skulde spille Tiden med at lade Sagen gaa i et særligt Udvalg under Vejledning af den samme Minister, det kan Ingen forlange. Hvis Skyld det er, at Sagen saaledes ikke fremmes, vil de nævnte Udtalelser og Kjendsgjerninger tilstrækkelig vise.

Sagd: Jeg vilde blot gjøre en Indsigelse imod, hvad der blev fremsat af den sidste ærede Taler, den Paastand, der gjøres gjældende af ham, og hans Meningsfæller, at Procentforholdet mellem Vælgerantallet i en Kreds og Kredens Befolkning skulde være en medbestemmende Faktor med Hensyn til Opfattelsen af, hvor stor en Kreds efter Grundloven bør være. Det er efter min Overbevisning fuldstændig urigtigt. Det stemmer aldeles ikke med Grundlovens Ord om, at der skal være en Folkethingsmand for omtrent 16,000 Indvaanere, men ikke for 16,000 Vælgere, og det stemmer ikke med de Tanker, der nærmest kom til Orde, da denne Bestemmelse blev vedtagen. Det er nemlig Noget, Enhver ved rolig Overveelse vil kunne sige sig selv, at Vælgerne repræsenterer ikke alene sig selv, men repræsenterer ogsaa den Befolkning, som ikke tager Del i Valget, den store Del af Befolkningen, der hører til Vælgernes Familie og Husstand; ja selv de, der som Almissenhjædere ere udelukkede fra Valget, have dog i Vælgerne deres Repræsentanter og i de af Vælgerne valgte Repræsentanter deres Tillidsmænd paa Thinget. Saaledes har det ingen Betydning for Valgkredsens Udstrækning, om Vælgernes Tal er noget mindre eller større, naar der dog skal gives dem forholdsvis Del i de Beslutninger, Rigsdagen tager. Det er derimod, jeg vil gjøre Indsigelse, at man omstaber Grundlovens Bestemmelse, hvorefter det er Indvaanerantallet, der bestemmer Kredens Størrelse, til at det er Vælgerantallet, der gjør det.

Rimestad: Det er for saa vidt rigtigt, hvad det ærede Medlem anførte, at jeg under Forhandlingerne i 1880 har udtalt, at det at